

Nuläge för ekonomiskt bistånd

KOMMUNENKÄT OM EKONOMISKT BISTÅND 2019

Sveriges
Kommuner
och Regioner

Förord

Ekonomiskt bistånd blev under 2019 en aktuell fråga i debatten avseende kostnadsökningar för kommunerna bland annat i samband med reformeringen av Arbetsförmedlingen. När en statlig myndighet förändras i grunden och människor med behov av arbetsmarknadspolitiska åtgärder inte får ta del av dessa blir medborgares försörjning och stöd till arbete många gånger en fråga för kommunerna.

Ekonomiskt bistånd utgör det yttersta skyddsnätet för att garantera den enskilde en skälig levnadsnivå när andra möjligheter till egen försörjning är uttömda. Under 2018 betalade Sveriges kommuner ut 11,2 miljarder kronor till 206 000 hushåll, antalet biståndstagare uppgick till nästan 400 000 individer. Männen är överrepresenterade som biståndsmottagare, 135 000 män och 120 000 kvinnor fick ekonomiskt bistånd 2018. Många barn lever i ekonomisk utsatthet, 139 000 barn fanns i de hushåll som någon gång under året mottog ekonomiskt bistånd.¹

För att skapa sig en tydligare bild av kommunernas situation och utvecklingen med ekonomiskt bistånd valde Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) att i november 2019 gå ut med en enkät till landets kommuner. Att det finns ett stort intresse för frågan visar den höga svarsfrekvensen.

Bilden som framträder är att två tredjedelar av kommunerna har kostnadsökningar. Nyanlända som lämnar etableringen och närliggande myndigheters förändrade arbetssätt anges som de främsta orsakerna till kostnadsutvecklingen. De kommuner som minskar sina kostnader för det utbetalda ekonomiska biståndet lyckas med det genom eget utvecklingsarbete och då är digitaliseringen en stark trend.

Sveriges Kommuner och Regioner bedriver ett omfattande utvecklingsarbete för att stödja kommunerna i digitalisering och automatisering av handläggningsprocessen ekonomiskt bistånd. Totalt har 24 kommuner deltagit i ett projekt för att möjliggöra automatisering. För att bryta det långvariga bidragsmottagandet bedriver SKR ytterligare ett utvecklingsarbete tillsammans med 27 kommuner, regional samverkans- och stödstruktur samt forskare.

SKR kommer utifrån resultatet i denna enkät än mer intensivt fortsätta bedriva intressebevaknings- och utvecklingsarbete för att stödja kommunerna.

Stockholm i februari 2020

Leif Klingensjö

Avdelningen för utbildning och arbetsmarknad

---

¹ Källa: Statistik om ekonomiskt bistånd 2018.

Innehåll

Innehåll	4
Sammanfattning	5
Introduktion.....	5
Huvudsakliga resultat	5
Kommentar till resultat.....	6
SKR menar att följande måste göras	7
Resultat	8
Kostnadsutvecklingen för ekonomiskt bistånd	8
Rekrytering en utmaning	12
Digitalisering inom ekonomiskt bistånd	13
Extern samverkan	14
Prioriterade målgrupper och områden under kommande år	17
Om undersökningen	19

Sammanfattning

Introduktion

Under 2019 ökade kostnaderna för ekonomiskt bistånd. Arbetsförmedlingens reformering och förändrade arbetssätt med lägre närvaro i kommunerna ledde till att kommunerna kände en stor oro för ökade kostnader för ekonomiskt bistånd.² Till det tillkom att många nyanlända lämnade etableringen och det finns dessutom tecken på en försämrad arbetsmarknad. Samtidigt bedriver kommunerna ett omfattande utvecklingsarbete på området, framförallt inom digitalisering av hela eller delar av handlägningsprocessen.

För att skapa sig en bättre bild av utvecklingen av ekonomiskt bistånd i kommunerna skickade Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) ut en enkät till alla kommuner. Den besvarades under november–december 2019. Enkäten omfattar områdena kostnadsutvecklingen och dess orsaker, personalförsörjning, digitalisering och extern samverkan. Enkäten hade en hög svarsfrekvens på 93 procent, vilket ger god tillförlitlighet vad gäller resultatet.

Huvudsakliga resultat

- **Kommunernas kostnader för ekonomiskt bistånd ökar.** Två tredjedelar av kommunerna, 65 procent, uppger att kostnader för utbetalt ekonomiskt bistånd har ökat under 2019 i jämförelse med motsvarande period 2018. Den största procentuella ökningen återfinns i landsbygds-kommunerna. Gruppen nyanlända som lämnar etableringen är den enskilt mest angivna orsaken till kostnadsökningen, följt av en minskad andel som erhåller insatser via Arbetsförmedlingen och att färre individer beviljas sjuk- och aktivitetsersättning.
- **Kommunerna har relativt lätt att rekrytera medarbetare till ekonomiskt bistånd, men det finns kommuner som upplever fortsatta svårigheter.** 45 procent av kommunerna anger att de har lätt eller mycket lätt att rekrytera medarbetare till ekonomiskt bistånd. En fjärdedel anger att det är ganska eller mycket svårt.
- **Digitalisering av handlägningsprocessen är en stark utvecklings-trend.** Utvecklingen har bara inletts, många kommuner står i start-groparna för att införa en digitaliserad process. Det vanligaste är att ansökan för ekonomiskt bistånd har digitaliserats genom införandet av e-tjänst, 36 procent av kommunerna har infört det. Endast 22 kommuner har automatiserat hela eller delar av handlägningsprocessen.

---

² SKR webbnyhet 5 november: "Kostnaden för ekonomiskt bistånd ökar i landets kommuner". Webbnyheten går att läsa på skr.se och finns även att ladda ner från SKR:s webbutik som bilaga till denna rapport.

- **Samverkan mellan kommuner och statliga myndigheter behöver stärkas.** Det är cirka 60 procent som anger att samverkan med Försäkringskassan respektive Arbetsförmedlingen fungerar dåligt eller inte alls på handläggarnivå. Samverkan mellan olika myndigheter och kommunerna är av stor vikt då individer inom ekonomiskt bistånd många gånger är i behov av parallella eller samordnade insatser.

Kommentar till resultat

Den enskilt mest angivna orsaken till ökade kostnader för utbetalt ekonomiskt bistånd är nyanlända som lämnar etableringsprogrammet efter 24 månader utan att gå till arbete eller studier. En förklaring till volymökningen är att många av de nyanlända som kom under det stora flyktningmottagandet runt 2015 lämnar etableringsprogrammet under 2019. Etableringsprogrammet ger ingen möjlighet att kvalificera sig till a-kassa eller sjukförsäkring, vilket innebär att många blir beroende av ekonomiskt bistånd för sin försörjning. Efter tiden i etableringen är den enskilde normalt kvalificerad till insatser genom arbetsmarknadspolitiska program med aktivitetsstöd, men när Arbetsförmedlingen, i den omorganisering som sker, inte tar beslut uteblir den statliga ersättningen till individen och omfattningen av ekonomiskt bistånd ökar. Trots att fler nyanlända har kommit i jobb de senaste åren, är det fortfarande en stor andel som lämnar etableringen utan arbete. Det är problematiskt att etableringsprogrammet och ersättningen endast gäller under två år och att kostnader flyttas över till kommunen när Arbetsförmedlingen inte lyckats stödja individer till egen försörjning under tiden i etableringsprogrammet.

Resultatet visar att förändringar i regelverk och arbetssätt inom Arbetsförmedlingen men också Försäkringskassans områden får en direkt påverkan på kommunernas kostnad för ekonomiskt bistånd. Ekonomiskt bistånd är det yttersta skydds nätet och när andra delar av välfärdssystemet inte fångar upp individer och garanterar dem en försörjning återstår endast ekonomiskt bistånd.

Digitaliseringen ger möjligheter till effektivisering, bättre service och resursinhämtning. De 22 kommuner som automatiserat sin handläggningsprocess svarade på frågan om de frigjort resurser i samband med detta. Knappt hälften svarade att så har skett. Underlaget är för litet för att kunna dra generella slutsatser, men svaren indikerar att resurserna som frigörs går till att utföra andra arbetsuppgifter för att stödja individer till egen försörjning såsom arbetsmarknadsinsatser eller förstärkning i det sociala arbete.

SKR menar att följande måste göras

- Socialstyrelsen måste ges ett tydligt uppdrag att ge kunskapsstöd avseende digitalisering av handlägningsprocessen. Det är en utveckling som just har startat och för att stärka det som sker behövs kunskaper, men också utvecklingsmedel för att verkligen få igång nödvändiga processer.
- Staten bör tillsätta en separat utredning avseende långvarigt sjuka utan sjukpenninggrundande inkomst (SGI). Det är en grupp som står långt ifrån arbetsmarknaden och har behov av samordnade insatser samt stöd för att komma till arbete, denna grupps behov behöver ses över.
- Kommunerna ges det samordnande ansvaret för nyanländas etablering. En lokal aktör med ansvar för samordningen är avgörande för att etableringen av nyanlända ska fungera. I annat fall kan kostnaderna öka och etableringen förlängas. Redan nu ser kommunerna kostnadsökningar.
- Individualisera etableringstiden efter den nyanländas behov. Etableringsinsatserna måste kunna fortsätta efter 24 månader om det påtagligt ökar individens möjlighet till etablering på arbetsmarknaden. Det kan också bidra till att fler som har behov av utbildning väljer att studera – något som på sikt kan leda till en mer långsiktig etablering som gynnar både individen och samhället.
- Lagstiftningen för den finansiella samordningen ses över. Lagstiftningen är över 15 år gammal och myndigheternas uppdrag och regelverk har genomgått stora förändringar sedan lagen infördes. Det finns även en osäkerhet om lagen fyller den funktion den är avsedd att fylla. Vi ser brister i administrationen, hur medlen används och incitamenten för statliga myndigheter att verkligen delta.

Resultat

Kostnadsutvecklingen för ekonomiskt bistånd

Ökade kostnader för ekonomiskt bistånd

Närmare två tredjedelar av kommunerna, 65 procent, uppger att kostnader för utbetalt ekonomiskt bistånd har ökat under januari–september 2019 i jämförelse med motsvarande period 2018. 19 procent uppger att kostnaden har minskat och 15 procent att kostnaden är oförändrad i jämförelse med motsvarande period 2018.

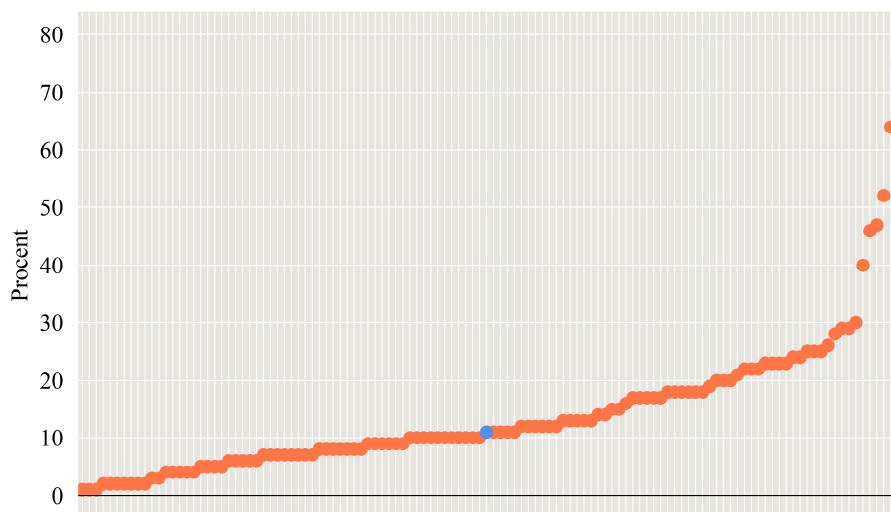
Diagram 1. Hur har kostnaden för utbetalt ekonomiskt bistånd utvecklats under perioden januari–september 2019 i förhållande till motsvarande period 2018?

Av de som redovisade en kostnadsökning angav 119 kommuner storleken på ökningen i procent. Det är stora variationer mellan kommunerna när det gäller omfattningen av ökningen. Mediankommunens kostnader ökade med 11 procent. I diagrammet på nästa sida redovisas spridningen i fördelningen av den angivna kostnadsökningen.

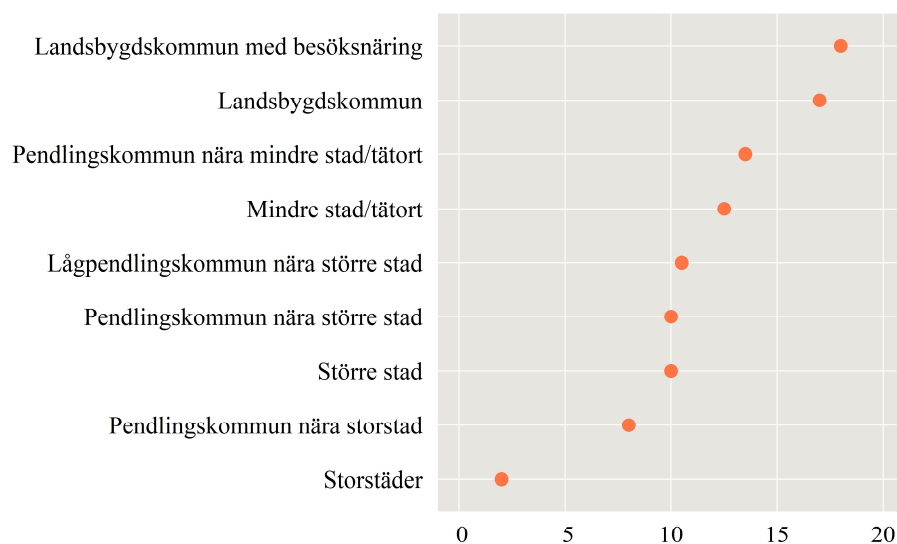
Diagram 2. Kostnadsökningen i procent (n= 119).

Den blå pricken visar det mittersta värdet (medianen), vilket är 11 procent.

Kostnadsutvecklingen skiljer sig åt mellan olika kommuntyper där landsbygds-kommunerna anger den största procentuella kostnadsutvecklingen. Diagrammen avseende kostnadsutvecklingen avser de kommuner som angett kostnadsutvecklingen i procent.

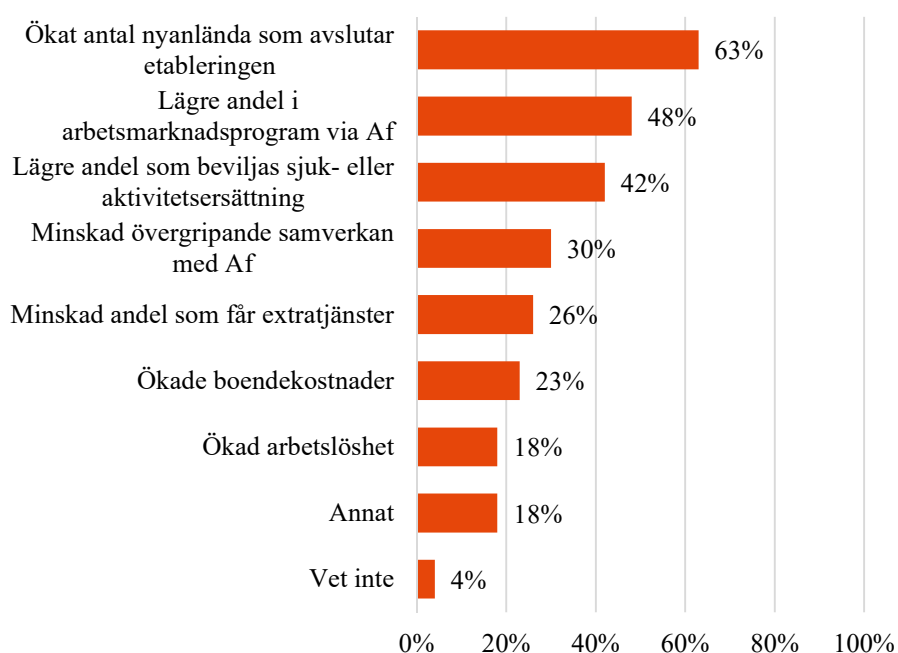
Diagram 3. Genomsnittlig kostnadsutveckling i procent fördelat på kommuntyp (n=119).

Orsaker till ökade kostnader

De kommuner som uppgett ökade kostnader har fått ange tre svarsalternativ som huvudsakliga förklaringar till kostnadsökningen.

Diagram 4. De viktigaste faktorerna för ökat ekonomiskt bistånd. Max tre svarsalternativ.

En ökad andel nyanlända som lämnar etableringen är den orsak som angivits av flest, därefter följer lägre andel som beviljas insatser i arbetsmarknadspolitiska program från Arbetsförmedlingen, lägre andel som beviljas sjuk- eller aktivitetsersättning, men även faktorer som minskad andel som får extratjänster och ökade boendekostnader lyfts som viktiga faktorer.

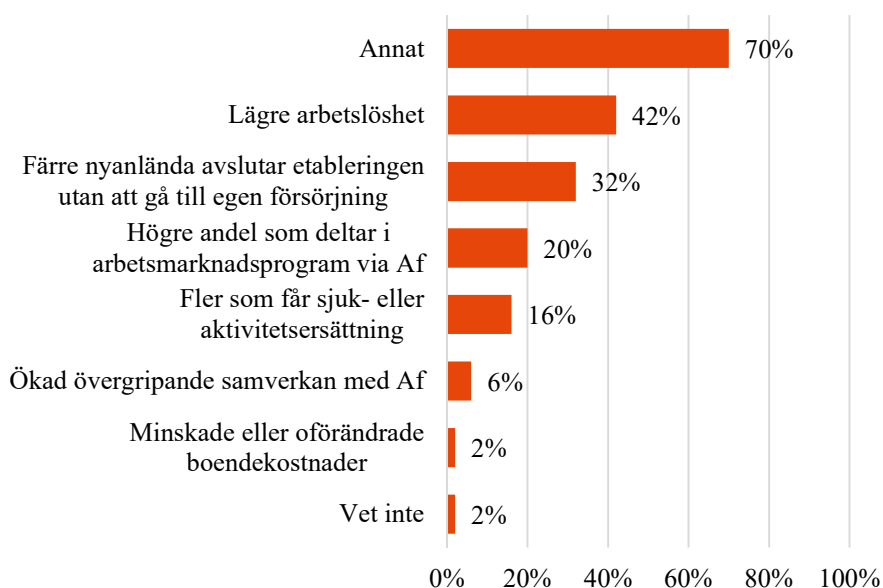
Att andelen nyanlända som lämnar etableringen utan att gå till arbete eller studier anges som en orsak till ökade kostnader för ekonomiskt bistånd kan förklaras med att många som kom till Sverige under det stora flyktingmottagande runt 2015 lämnar etableringen under 2018 och 2019. De individer som lämnar etableringen har inte haft möjlighet att kvalificera sig till a-kassa eller sjukpenning och riskerar att efter etableringsersättningens upphörande bli beroende av ekonomiskt bistånd för sin försörjning, om de inte når självförsörjning genom arbete eller studier.

Av fritextsvaren framkommer ett antal andra anledningar, bland annat inflyttningar av personer i behov av ekonomiskt bistånd, riksnormens relativa höjning, ökat antal unga, svårare med samverkan på alla nivåer och att det är fler av de som uppstår ekonomiskt bistånd som har komplex problematik.

Orsaker till minskade kostnader

De kommuner som uppgett att deras kostnader har minskat har till övervägande del valt att ange annat i fritextsvar. Men även minskad arbetslöshet och ett lägre antal nyanlända som lämnar etableringen har angetts som viktiga orsaker.

Diagram 5. De viktigaste faktorerna för minskat ekonomiskt bistånd (n=50).
Max tre svarsalternativ.

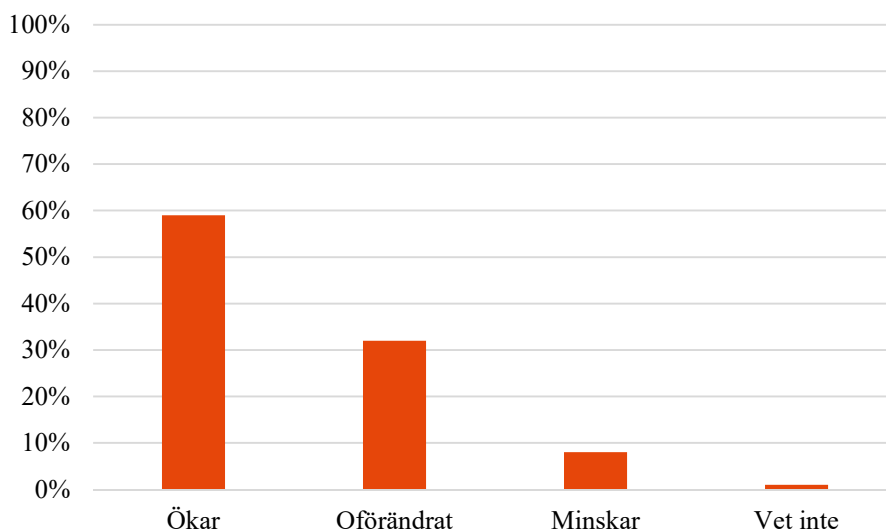
I fritextsvaren framkommer eget utvecklingsarbete som den främsta anledningen. Exempel på utvecklingsarbetet är förändrade rutiner och arbetsätt, omorganisation och förstärkt kontroll.

Prognos för 2020

Kommunerna fick frågan om de har tagit fram en prognos avseende kostnaderna för ekonomiskt bistånd 2020. Av de svarande kommunerna hade 63 procent en prognos för kostnaderna.

Av de kommuner som hade en prognos prognostiserade 59 procent att kostnaderna för ekonomiskt bistånd skulle öka under 2020 i förhållande till 2019. 32 procent prognostiserade att kostnaderna skulle vara samma 2020 som 2019 och åtta procent prognostiserade minskade kostnader.

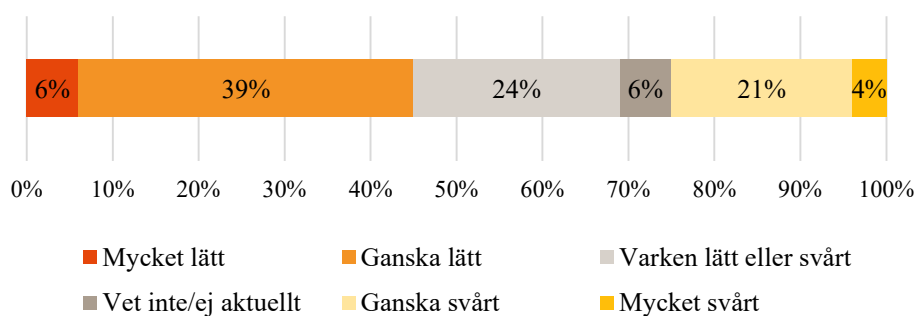
Diagram 6. Hur prognostiserar ni utvecklingen av kostnaden för ekonomiskt bistånd år 2020 i förhållande till kostnaden 2019? (n=167).

Rekrytering en utmaning

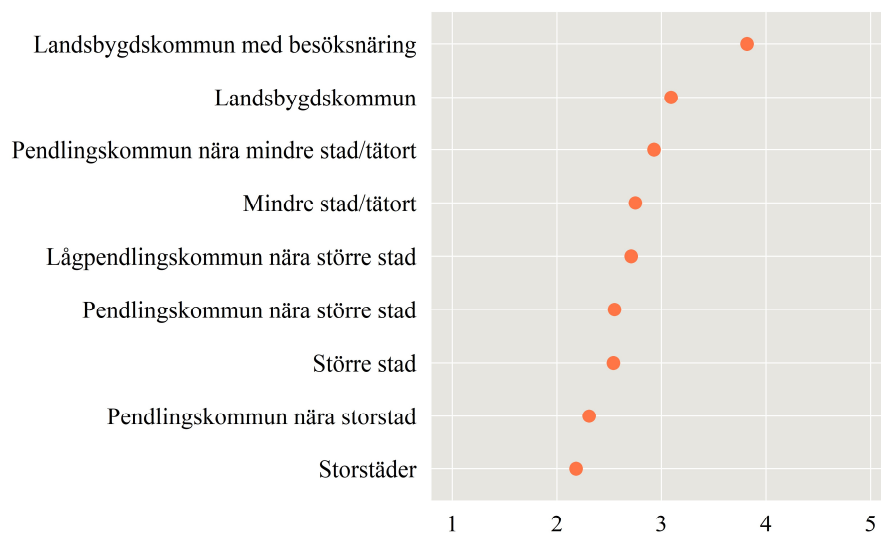
Kommunerna har tidigare haft svårt att rekrytera socionomer. För att få en aktuell bild av rekryteringsbehovet följdes detta upp i enkäten. 45 procent av de svarande kommunerna anger att de har lätt eller mycket lätt att rekrytera personal, 24 procent beskriver att det varken är lätt eller svårt.

Diagram 7. Rekrytering av medarbetare för handläggning. Har ni lätt eller svårt att rekrytera medarbetare med rätt kompetens?

Den uppgivna svårigheten att rekrytera skiljer sig utifrån kommuntyper där landsbygdskommuner skattar det svåraste rekryteringsläget. Av de kommuner som uppgett svårigheter har 30 procent, vilket motsvarar 19 kommuner, nyttjat bemanningsföretag.

Diagram 8. Skattad svårighet att rekrytera fördelat på kommuntyp, där ett (1) är mycket lätt och fem är mycket svårt.

Digitalisering inom ekonomiskt bistånd

En strategi för att klara kommunernas behov av effektiviseringar är att digitalisera delar av arbetet.³ Inom ekonomiskt bistånd finns det kommuner som har automatiserat hela handlägningsprocessen fram till beslut. För att en automatisering ska vara möjlig krävs att kommunen har en e-tjänst där informationen i ansökan når verksamhetssystemet digitalt.

Enkäten visar hur långt kommunerna har kommit i sitt digitaliseringsarbete genom att de har fått ange vilka processer de har digitaliserat/automatiserat. De har också fått ange om de har för avsikt att digitalisera/automatisera och i så fall när detta ska ske.

Drygt hälften av kommunerna har inte digitaliserat någon del av handlägningsprocessen, den vanligaste digitaliseringen är e-ansökan som införts av 36 procent av kommunerna. Endast åtta procent av kommunerna har automatiserat handlägningsprocessen, vilket utgör 22 kommuner, och av dem har 17 automatisering genom RPA (Robot Process Automation). I fritextsvaren anges exempel på annan automation, bland annat automatisk beräkning.

De 22 kommuner som angett att de har automatiserat handlägningsprocessen fick frågan om de frigjort tid och vad de i så fall använt tiden till. Av dessa svarade 10 kommuner att de sparat tid, nio kommuner har inte sett någon tidsvinst och tre kommuner svarar att de inte vet. De har även haft möjlighet att lämna fritextsvar, vilket 11 kommuner har gjort. Fritextsvaren är blandade,

³ Läs mer om digitalisering och automatisering i rapporten Automatisering i välfärden. <https://rapporter.skf.se/automatisering-i-valfarden.html>

någon har inte sett någon tidsvinst än, då de nyligen infört automatiserad handläggning, någon ser att inte automatisering men förändrade arbetssätt ger en tidsvinst och några uttalar att de omfördelat resurser som frigörs till att utföra andra arbetsuppgifter för att stödja individer till egen försörjning såsom arbetsmarknadsinsatser eller förstärkning i det sociala arbetet. Med hänsyn till att underlaget är litet och svaren skiljer sig åt, går det inte att dra några generella slutsatser. Kommunerna verkar dock inte nyttja automatiseringen till att minska personalantalet utan snarare till att utveckla arbetet.

Tabell 1. Har ni, eller planerar ni, att införa följande digitaliseringar av handlägningsprocessen ekonomiskt bistånd?

	Har infört	Planerar att införa	Totalt: har eller planerar att införa	
	Antal	Antal	Antal	Andel av samtliga som besvarat enkäten
E-ansökan	93	133	226	84%
Mina meddelanden	69	97	166	61%
Automatiserad handlägningsprocess	22	86	108	40%

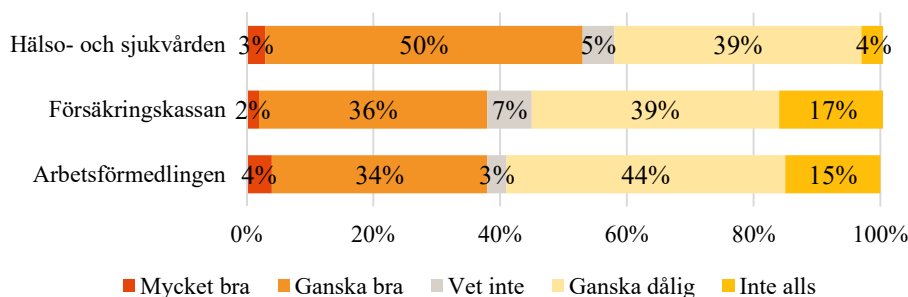
I ovanstående tabell redovisas de kommuner som har, eller planerar att införa, digitalisering av handlägningsprocessens olika delar. Det framkommer att digitaliseringen är av mycket stort intresse och hela 40 procent av kommunerna har, eller avser att inom de närmaste åren, digitalisera hela handlägningsprocessen.

Extern samverkan

Ekonomiskt bistånd är beroende av samverkan med kringliggande aktörer. I enkäten har vi frågat efter hur upplevelsen av samverkan är med Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen och hälso- och sjukvården på individnivå och på övergripande nivå.

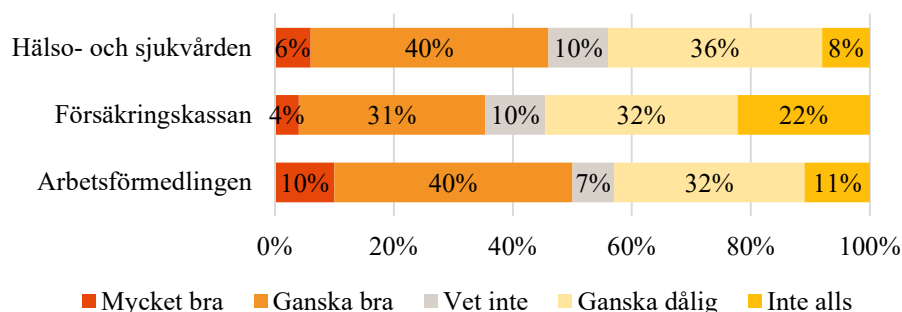
Kommunerna är mest nöjda med samverkan i individärenden med hälso- och sjukvården, 53 procent av kommunerna uppger att samverkan fungerar ganska bra eller mycket bra här.

Diagram 9. Samverkan i individärenden. Hur upplever ni att samverkan fungerar med följande aktörer på handläggarnivå i individärenden?

På samma fråga avseende samverkan på ledningsnivå är kommunerna mest nöjda med samverkan med Arbetsförmedlingen, där 50 procent av kommunerna uppger att samverkan fungerar bra eller mycket bra. Utifrån att drygt hälften av de som får ekonomiskt bistånd får det på grund av arbetslöshetsrelaterade skäl är en god samverkan med Arbetsförmedlingen av största vikt för kommunerna för att de ska kunna stödja den enskilde till egen försörjning.

Diagram 10. Samverkan på ledningsnivå. Hur upplever ni att samverkan fungerar med följande aktörer på ledningsnivå i frågor som rör styrning av samverkan?

Samverkan avseende individer som saknar SGI

Målgruppen som saknar sjukpenninggrundande inkomst (SGI) får ingen ersättning från Försäkringskassan vid sjukskrivning. Under 2016 undertecknades en partsgemensam viljeinriktning mellan Sveriges Kommuner och Landsting (nu Sveriges Kommuner och Regioner), Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan med syftet att säkerställa att individer med nedsatt arbetsförmåga på grund av sjukdom får sitt behov av rehabilitering åter till arbete tillgodosett.⁴ I viljeinriktningen beskrivs Halmstads arbetssätt som ett gott exempel och en möjlighet till samverkan med stöd för individen. I enkäten efterfrågas om kommunerna har en övergripande samverkan med Försäkringskassan avseende målgruppen samt om de arbetar enligt Halmstadsmodellen. Det är knappt tre av tio som svarar att de har ett samarbete med Försäkringskassan här och endast 18 kommuner som svarar att de arbetar enligt Halmstadsmodellen.

Tabell 2. Har ni något samarbete med Försäkringskassan kring personer som saknar SGI?

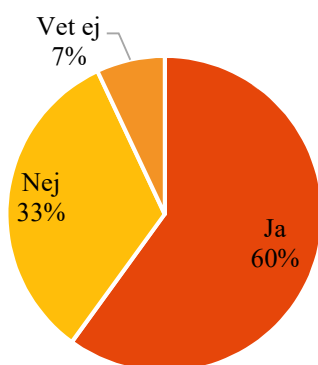
	Andel	Antal
Ja	28%	72
Nej	65%	167
Vet inte	7%	19
Total	100%	258

⁴ <https://skr.se/download/18.768f1734157858593cb272b1/1475589341435/Viljeinriktning.pdf>

Samverkan genom lagen om finansiell samordning – Finsam

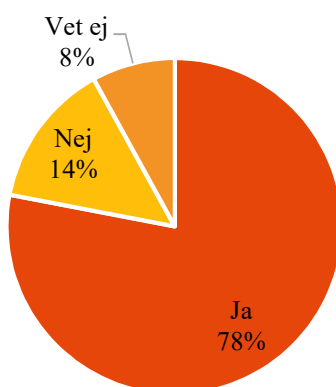
De fyra parterna, Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, kommuner och regioner bildar tillsammans ett samordningsförbund som beslutar om hur samarbetet och samverkan ska utformas samt bedrivs utifrån lokala förutsättningar och behov. Lagen om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser, Finsam, trädde i kraft 2004. Samverkan inom ramen för Finsam och insatser genom förbunden utgör en möjlighet till samverkan avseende rehabilitering för den målgrupp som är arbetslösa, uppbär ekonomiskt bistånd, är sjuka eller saknar SGI.

Diagram 11. Använder ni samordningsförbunden för samverkan avseende personer som saknar SGI?

Många kommuner angav att de använde samordningsförbunden till andra individer än enbart till de som saknar SGI och som ingår i målgruppen för Finsam.

Diagram 12. Använder ni samordningsförbunden för andra som omfattas av målgruppen för Finsam?

Den upplevda nyttan med Finsam när det gäller att enskilda kommer till egen försörjning är låg. På frågan ”I vilken utsträckning bidrar Finsam till att individer ur målgruppen går till egen försörjning?” svarade 25 procent i mycket hög eller ganska hög utsträckning. 45 procent angav i ganska låg utsträckning och

10 procent svarade inte alls, resterande svarade vet inte. En anledning till att det uppfattas som att Finsam i låg utsträckning bidrar till att personer går till egen försörjning kan vara att Finsam når en liten andel av målgruppen. Inspektionen för socialförsäkringar anger i en utvärdering av Finsam (2019) att förbunden når 11 procent av de individer som anses vara målgruppen.⁵

Prioriterade målgrupper och områden under kommande år

Det mest prioriterade området kommande år är att fler ska uppnå egen försörjning genom eget arbete vilket uppgavs av 73 procent. 64 procent angav digitalisering och 47 procent barnrättsperspektivet. Att fler individer ska nå egen försörjning genom arbete är en del av grunduppdraget inom ekonomiskt bistånd och är prioriterat för att minska kommunens kostnader för ekonomiskt bistånd. Under avsnittet digitalisering framgår att många kommuner har ett pågående utvecklingsarbete för att digitalisera delar av eller hela handlägningsprocessen.

Tabell 3. Prioriterade områden inom ekonomiskt bistånd kommande år. Max tre svarsalternativ.

	Andel	Antal
Fler i jobb	73%	188
Digitalisering	64%	166
Barnrättsperspektivet	47%	121
Samverkan med Arbetsförmedlingen	29%	74
Systematisk uppföljning	22%	56
Samverkan inom Finsam	19%	48
Förebygga/följa upp felaktiga utbetalningar	9%	23
Samverkan med Försäkringskassan	7%	19
Samverkan med regionerna	5%	12
Jämställdhet	3%	9
Ingen av ovanstående	2%	4

De målgrupper som prioriteras högst av kommunerna är de personer som har ett långvarigt ekonomiskt bistånd, vilket anges av 56 procent av kommunerna, samt barnfamiljer, vilket anges av 54 procent av kommunerna.

⁵ Inspektionen för socialförsäkringar (2019) Rapport 2019:1. ”Samordningsförbundens organisering och verksamhet. En granskning av förbund för finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser”.

Tabell 4. Särskilt prioriterade målgrupper i förvaltningen. Flera svarsalternativ möjliga.

	Andel	Antal
Personer med långvarigt ekonomiskt bistånd	56%	145
Barnfamiljer	54%	140
Unga	47%	121
Arbetslösa	42%	108
Nyanlända	37%	96
Sjukskrivna som saknar SGI (nollplacerade)	28%	71
Annan	4%	11
Har inte några särskilt prioriterade målgrupper	17%	45

Om undersökningen

Enkäten skickades ut till enhetschefer för ekonomiskt bistånd i Sveriges kommuner och i Göteborg fördelades den på stadsdelar⁶ vilket gav 300 möjliga respondenter. Enkäten besvarades under november–december 2019. Enkäten har en hög svarsfrekvens på 93 procent vilket ger en god tillförlitlighet. Alla resultat redovisas inte i denna rapport. Enkäten i sin helhet finns att ladda ner från SKR:s webbutik som bilaga till denna rapport.

---

⁶ Göteborgs stadsdelar har hanterats som storstadskommuner.

Nuläge för ekonomiskt bistånd

Rapporten beskriver den aktuella utvecklingen av ekonomiskt bistånd i landets kommuner. De områden som lyfts fram är ekonomiskt utveckling och dess orsaker, rekrytering, digitalisering, extern samverkan samt framtida prioriteringar. Rapporten bygger på en enkät som skickades ut i november 2019 och som besvarades av 93 procent av kommunerna.

Upplysningar om innehållet
Ulrica Runemar, ulrica.runemar@skr.se

© Sveriges Kommuner och Regioner, 2020
ISBN/Beställningsnummer: 978-91-7585-819-7